

Ibiotanstalten for de aandsvage, der sættes derind. Jeg kan ikke tro andet, end at man ikke paa dette Punkt vil følge Mindretallet. Det andet Punkt er af større Betydning, idet det angaar 30,000 Kr. som ny Bevilling. Der er fra det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) gjort gældende, at da Regeringen har nedsat en Kommission for at tage Spørgsmaalet om døvstummes og aandsvages hele Behandling under Overvejelse, vilde det ikke være rigtigt nu, inden Kommissionen er kommen til Ende med sine Forhandlinger, at vedtage saadanne større Forhøjelser, hvorved man maatte kunde binde Fremtiden. Jeg tror ikke, at det Standpunkt, det ærede Medlem stiller sig paa, skønt det i og for sig er forstaaeligt, er rigtigt. Hvad særlig angaar det Forslag, her er stillet, og den Brug, som er tænkt gjort deraf, skal jeg tillade mig at give det høje Ting nogle Oplysninger. Den Plan, som Ibiotanstaltens Bestyrelse nu er ved at gennemføre, idet den har indkøbt en Ejendom i Nordsjælland og paa denne Ejendom foretager Bygningsforanstaltninger for der at oprette en Filial af Ibiotanstalten paa Bakkegården, er ikke en pludselig Tanke, som denne Bestyrelse har faaet. Det er en gammel Tanke, som er overvejet gennem flere Aar, og som nu er traadt delvis i Udførelse, og som man nu ønsker Statens Hjælp til. Man kunde jo sige: Hvorfor har man ikke ventet et Aar eller to til for at se, hvad der kom ud af den nedsatte Kommissions Forhandlinger og saa paa dette Punkt. Da man imidlertid kom i Besiddelse af en større Sum, idet der ved afdøde Baron Suel-Brockdorffs Testamente blev tillagt Ibiotanstalten en Sum af 100,000 Kr. med den Betingelse, at den skulde bruges til aandsløves Nytte og Gavn, saa har man ment, at denne Sum burde ikke længere ligge hen, men burde anvendes, og saa meget mere har man ment at burde anvende den, som man længe har haft Syn paa og længe har ønsket at faa sat just paa den Ejendom, der nu er indkøbt, og nu stillede det sig saaledes, at enten maatte man tage Ejendommen nu, eller ogsaa vilde den blive købt og fuldstændig udparcelleret, saaledes at Ejendommen vilde være fordærvet til den Brug, Anstalten vilde gøre af den. Dette førte altsaa Bestyrelsen til at købe Ejendommen og bygge paa den. Nu spørger det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg): Kan da denne Sum anvendes i det kommende Finansaar, ere de saa vidt fremme med Bygningerne? Dertil svarer jeg: Ja, de ere, Bygningerne ere saa vidt fremme, at hvis Frosten ikke var kommen,

vilde de have været under Tag nu, og de ere saa vidt fremme, at der er al mulig rimelig Grund til at vente, at man til den angivne Tid, den 1ste September dette Aar, vil kunne tage Anstalten i Brug. Jeg tror altsaa, at man virkelig gør noget godt ved at bevilge de 30,000 Kr. Den ærede Ordfører udtalte, at Finansudvalgets Flertal, som jo har anbefalet Bevillingen, har stillet den Betingelse, at der af disse 30,000 Kr. kun skulde anvendes 20,000 Kr. til denne Anstalt og 10,000 Kr. til Kellers Anstalt. Det var heller ikke Ministeriets Mening at anvende den hele Sum til den Anstalt, der her er Tale om, det var Meningen at anvende 25,000 Kr. til den og 5,000 Kr. til Kellers Anstalt, men jeg skal naturligvis ikke have noget imod, at følge den Vej. Udvalgets Flertal har anvist, kun at anvende 20,000 Kr. til denne Anstalt og 10,000 Kr. til Kellers. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds gjorde endelig den, om jeg saa maa sige, principielle Indvending: Det kan altsammen være godt nok med disse Understøttelser til aandsvage, men kommer det egentlig dem med til Gode, der trænge? Ja, jeg tror virkelig, dette er Tilfældet. Den større Part af dem, der komme ind i disse Anstalter, ere Børn eller halvvoxsne Mennesker, som ere under Fattigvæsenets Forsorg og nu leve paa Fattiganstalter, og som Kommunerne altsaa betale deres Del til, naar Staten vil betale sin Del, og jeg tror, at det baade for disse Mennesker og for deres Omgivelser paa de Anstalter, hvor de nu ere, vil være af ganske overordentlig Betydning, at de kunne komme under ordnede Forhold. Jeg tror, som sagt, man tager fejl, naar man ikke vil se, at disse Anstalter i en meget væsentlig Grad just ere til Gavn for dem, der mindst have Raad til at betale, og til disse høre dog aabenbart de, der ere komne paa Fattigvæsenet. — Udvalget har ikke villet give den Bevilling til Tilshnet med Gymnastikundervisningen af 5,000 Kr., som jeg har forlangt; jeg forlangte den ogsaa i Hjør. Man har ment, at en saadan Bevilling maatte i alt Fald ud sættes, indtil det nye Gymnastikreglement kunde være færdigt, og da jeg ser, at denne Ansøgning er fastholdt her i det høje Ting, skal jeg ikke længere insistere paa denne Bevilling. Jeg takker for, at man i det hele har villet forsøge Gymnastikinspektørens og Sanginspektørens Honorar; naturligvis maa de nøjes med, hvad der nu bliver dem bevilget. — Af det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) blev der gjort en Bemærkning i Anledning af Forslaget under Nr. 69, som angaar Anskaffelsen af Stole til alderdøst og